

VÄRSTA LOPPET

LEIF JACOBSEN

Hegas

Av Leif Jacobsen har tidigare utgivits:

BMX Gripen

Hur grymt som helst (2014)

Så himla perfekt (2014)

Ibra kadabra (2015)

Mopedserien

Razzia (2009)

Stulen (2010)

Det enda rätta (2011)

Allt eller inget (2012)

Sista stöten (2016). Fristående del.

Denni från Tyrenäs (med Peter Bergting)

Förrädaren (2012)

VÄRSTA LOPPET

av Leif Jacobsen

Hegas

**Den här boken tillägnar jag Håkan Toré,
som var en äkta speedway-fantast.**

Jag vill rikta ett stort tack till elitåkaren Daniel Johansson för all hjälp och till hans klubb Engelholms BMX-klubb för att jag har fått "låna" deras bana. Tack också till landslagstränaren för det svenska BMX-laget, Sebastian Matamoros. Och sist men inte minst, tack till Rami Alkhallouf för hjälp med arabiskan.

1

– *Riders ready!* sa den burkiga rösten.

Rösten kom från BMX Gripens *voice box*. Barnen i klubben tränade att starta.

– Vänta, vänta! skrek Tore.

Maja tryckte på stopp. Det var hon som skötte maskinen. Hon stod i det lilla båset vid starten. Det hade Filles och Ibras pappor snickrat ihop tillsammans. Inte mycket för världen. Men perfekt för deras klubb och start.

Maja suckade.

Sekunden senare hördes ett brak.

Tore hade ramlat. Åt sidan. Igen.

Fille och Sacke stönade. De såg på

varandra och himlade med ögonen. Igen.

Ibra klev av sin mountain-bike och hjälpte Tore upp. Igen.

– Vad är det egentligen som är så svårt, Harry Potter? undrade Sacke.

Maja glodde på honom. Hon gillade inte att han envisades med att kalla Tore för Harry Potter. Trots att Tore inte hade något emot det. För Maja visste att Sacke gjorde det för att retas. Speciellt när saker inte gick som han ville.

– Jag klarar inte att hålla balansen, sa Tore.

Han borstade av sig medan Ibra höll hans Speedmaster. Sedan klappade Ibra honom på axeln, log och gjorde tummen upp.

– Men du gör det svårare än det är, sa Maja och gick ut ur båset. Hon tog sin cykel och rullade bort till Tores startplats.

– Titta nu här, sa hon och rättade till sin blonda hästsvans.

Sedan satte hon på sig hjälmen och hoppade på sin cykel. En silvrig och blå 20-tums GT Speed! Värsta värstingen. I alla fall om man frågade Sacke. Fast det sa han helst inte så att Maja hörde det.

– Först rullar du fram, fortsatte Maja. Du ska stå mitt på startplatsen. Framhjulet ska röra vid grinden.

Med grinden menade Maja den halv meter höga vägg av metall som hindrade åkarna från att tjuvstarta.

Startgrinden var uppe nu.

– Men det gjorde jag, sa Tore. Bara det att jag inte klarar att stå kvar. Jag ramlar hela tiden åt sidan.

Besviket tryckte han upp de runda glasögonen på näsan under luggen.

– Men det är för att du inte håller cykeln rakt, sa Maja. Och så lutar du dej åt sidan. Gör du bara som jag säger kommer du inte att ramla.

Tore muttrade.

– Och så ska du ha pedalen så här.

Maja hoppade av cykeln och satte sig på huk vid sidan om den. Hon pekade på stålramen som gick bakåt mot bakhjulet.

– Jäms med den här, sa hon. Oavsett vilken fot du startar med.

– Men kan jag inte bara ha ena foten i marken? frågade Tore.

– Jo, sa Sacke. Om du vill komma sist varenda gång.

– Ja, sa Maja. Du kommer att vara hur långt efter som helst om du startar så. För du vill väl lära dej att starta på rätt sätt, eller hur?

Tore ryckte på axlarna och gjorde en konstig min. Inte helt lätt att förstå vad det betydde.

– Det är ju därför vi tränar på det nu, sa Maja.

Om två dagar skulle de köra till sin första tävling någonsin. I alla fall på bortabana. Det hade blivit dags för BMX Racings tävling. Den som klubbens ordförande Göran bjudit in dem till när barnen invigt sin nya bana.

– Det fixar sig, Tore, sa Ibra. Vi gör det tillsammans. Jag står här hos dej och du gör som jag. Och sen ...

Han gjorde ett raketljud med munnen och skickade iväg hela armen nerför rampen, i riktning mot banan.

– *Voom!* sa han och gjorde tummen upp igen.

Tore nickade. Och så log han för första gången den dagen.

– Då försöker vi igen, sa Maja och gick tillbaka till båset.

– *Ok, riders, random start!* sa voice boxen.

Alla rullade fram. Alla stod stilla.

– *Riders ready!*

Tore vinglade till, men Ibra var snabbt där med sin hand.

– *Watch the gate!*

Ett pip hördes och ljuset slog om till grönt.

Så var de iväg. Allihop.

Tore också.

Nerför startkullen och ut på första rakan med en step-up, en roller och en dubbel. Sedan in i den första långa branta kurvan. Efter kurvan, där platån på andra rakan

började, slutade de cykla.

Sacke bromsade med en sladd, så att dammet yrde. Det påminde honom om att de måste be bonden Olsson vattna banan igen.

Tore stannade intill honom. Sist som vanligt, men den här gången hade han i alla fall kommit iväg. Kanske skulle det funka ändå. Kanske skulle BMX Gripen kunna göra hyfsat bra ifrån sig på tävlingen.

Sacke spanade tillbaka mot startkullen, där Maja stod och vinkade med båda armarna. Det var inte helt lätt att se henne genom molnet av damm.

– Bra jobbat, killar! Bra start! sa han. Nu sitter det snart. Men vi tar det en gång till. För säkerhets skull.

– Meeh, svarade de andra stönande i kör. Det skulle bli typ tionde gången nu.

*Sacke kunde inte tro sina ögon. Inte de andra heller.
Visst hade de sett bilder från BMX Racings arena. Men det
var inte som att se banan i verkligheten. Inte på långa vägar.
– Wow! sa Maja. Vilken bana!*

Ja, wow! tänkte Sacke. Fast wow räckte liksom inte till.

Ett nytt spännande äventyr med gänget i BMX Gripen. Och
den här gången är det på riktigt – att vinna eller försvinna!

Läs också de andra delarna i serien:

Art nr 432960

ISBN 978-91-7543-296-0

www.hegas.se

Hegas

